ஸ்ரீ மகாபாரதம் ஆரண்யபர்வம்

[illegible]

T.D.R.C 3295

RRM. 192-III-1890

C-,2MNP1,N

M90

116774

உ

முருகன் துணை.

சென்னை

விவேகசபை.

ஸ்ரீமஹாபாரதம்

ஆரண்யபருவம்

நச்சுப்பொய்கை.

இஃது

சைவசமய குருபரம்பரை

இடைக்காடு சின்னதம்பி சுவாமிகளின்

மாணாக்கராகிய,

வேலூர்

நாராயணசாமிபிள்ளையவர்களால்

இயற்றப்பட்டு,

புரசைபாக்கம் ம-ள-ள-ஸ்ரீ,

இரத்தினவேலுமுதலியாரவர்களாற்

பார்வையிடப்பட்டு,

சென்னை - [illegible]:

தொண்டைமண்டலம் அச்சியந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

118774

நமது தேசத்து சக்கரவர்த்தினியாகிய

மகாராணியின்பேரில் வாழ்த்து.

———※———

இராகம் - மோகனம் - ஏகதாளம்.

எல்லோரும் பாருங்களோ பாருங்களே.

அன்பர்க்குகந்தவளடி
அரசர்க்கதிகாரியடி
துன்பம்போக்குபவளடி
துரந்தரி ராணியடி. (எல்லோரும்)

சக்ரவர்த்தினியடி.
சற்குணரூபியடி
உக்கிரகாமியடி
இங்கிலாந்துராணியடி. (எல்லோரும்)

இந்துதேசத்தரசியடி
இகபரலோகியடி
மைந்தன்நாராயணசாமி
மஹாராணியடி. (எல்லோரும்)

O-2.MNPI-N
M9

வெண்பா

ஆதியாம் பாரதத்தின் ஆரணிய பருவ மதிற்
பாதியாம்சகபொய்கைதனை - யோதினேன்
நில்லே நடனம்புரியுங் - கேவியுமைதானின்ற
வல்லபை மணாளனே வாழ்த்து.

அவையடக்கம்,

(இ-ம) அக்குலக்கோணி - ஆதி

1. கார்க்கவேணும் சிறியேனை
கழலடி நான் மறையோரே
மார்க்கமின்றி பாரதம்
மைந்தன் பாடினனே. (கார்க்க)

2. வேதசாஸ்த்ரம் பத்தையும்
விரித்துணர்ந்த பெரியோரே
பேதகங்க ளிருப்பினும்
பொறுத்துக் கொள்வீர் புலவோரே. (கார்க்க)

3. அஞ்சாம் வேதபாரதம்
அடவி பருவத்திலே
சுந்தபொய்கை பாகத்தை
நானோதினேன் பாரிலே. (கார்க்க)

4. பதரினும் யான்பதாகும்
பயிலாமுடன் சொல்வினை
மதலைவார்த்தை போலாக
மனதில் வைப்பீர் எந்தனை. (கார்க்க)

5. இன்னவகை யென்றுமே
எழுத்தறியா தோதினேன்
என்ன பிழை யிருக்கினும்
எந்தனை போற்றினேன். (கார்க்க)

வே. நாராயணசாமி பிள்ளை.

௳

கலைமகள் துணை.

ஸ்ரீ மகாபாரதம்

நச்சுப்பொய்கை.

துரியோதனன்கொலு.

திருவார்புயமிசையோங்கித்
திக்கன்முழுமரசெய்ய
வருபலவுயிர்கள்வீறி
வளமுடனுறுதம்வாழ்க
தருநெறிமறைவிளங்கத்
தருமநீதிபொங்க
அருள்நிறைக்கடவுளி
எம்பரமசரணம் போற்றி.

(ம-வ) போற்றிமஹாராஜனே போற்றி.

(அ-வ) சந்தோஷம் மந்திரி நாட்டியமாதரை வரவழைப்பாய்.

(ம-வ) மஹாபாக்கியம் வேந்தே, கட்டியகாரனென்னுடனாட்டியப் பெண்களை வரச்செய்வாய்.

(க-ய) அப்படியே பிரபு.

(நாட்-வ) போற்றி போற்றி ஆண்டவா

(அ-வ) மாதே இச்சபாமிக்க நாட்டியம்பாடி நடிப்பாய்.

(நாட்-வ) அப்படியே ஆண்டவா.

நாட்டியப்பெண் ஜாவளி.

இ. பைரவி - ஏகதாளம்.

மோடிசெய்வதுனக்காகுமோ
மன்னுமுத்தம் நீகொடடா. (மோ)

அங்கமும்மீற ஆவியும்சோர
உந்தனமணம்போதுது. (மோ)

காமி யாகி வேண்டா - கட்டிமுத்தம்வையடா
சாமிநீசேரவாடா. (மோ)

கொங்கைகள் தேடுது கூடவேவாடுது
நங்கைகுணமோடுது, (மோ)

காமனுலே மாரா சீனத்தேனேதேரா
சோமாவனி பேரா. (மோ)

(து-வ) சந்தோஷம் மந்திரி இந்தநாட்டியமாதுக்குவேண்டியபணிகள்கொடுப்பாய். (ம-வ) நல்லது வேந்தே

(து-வ) கட்டியனே நீ சென்று எனது மாமனாகிய சகுனியை அழைப்பாய்.

(கட்-வ) அப்படியே வேந்தே.

(ர்-வ) தம்பிமார்களே; அடிமாதே, நடந்துவருவீர்கள்.

(ரல்-வ) அப்படியே அண்ணா.

(ர்-வ) இதோ ஒருவனம் வந்தோம் இதைக்காண்கிலோ தே வனம்போற்றுகின்றதுபார்க்கவும் அதிக அலங்காரமாயிருக்கின்றது இதனுள்போவோமா

(ரல்-வ) வசிக்கலாம் அண்ணா.

(ர்-வ) ஆ ஆ தம்பிமார்களே அதோசிலவேதியர்கள் நம்மைநோக்கிவருகின்றனர் அவரை தெரிசிப்போம்வருவீர்கள்

(ர-வ) அப்படியே அண்ணா.

பஞ்சவர்கள் ஜாவளி.

இ. சௌராட்டி, மோகனம் - ரூபகம்

வேதமோதும் வேதியரே - விமலர் பாதம்
பணிந்தோம் நாங்கள். (வேத)

பூதலத்திற்குரியவரே பக்தியுடனேற்றும் நீரே
பணிந்தோம் பணிந்தோம் பணிந்தோம் பணிந்தோம் (வேத)

இகபரத்திற்கோர் ஏகராகும் இயல்புடனனைவோர்க்கும்பாரும்
மகபதி சரணம் சரணம் சரணம் (வேத)

குருநிலைமைந்தரையா கானமனையோகரேய்யா
அறிவீர் அறிவீர் அறிவீர் அறிவீர். (வேத)

நாராயணசாமிபதி காரும்பஞ்சவர்கள்துதி
குருவே குருவே குருவே குருவே. (வேத)

(தௌ-வ) சந்தோஷம் சுகமாயிருப்பீர்கள் பஞ்சவர்களேயெக் கணமேயில் சிலகாலம் இருப்பீர்களா.

(பஞ்-வ) மஹாபாக்கியம் வேதியரே.

(இவைநிற்க.)

(சகு-வ) ஏன் அழைத்தாய் மருகனே.

(து-வ) மாமா பஞ்சவரைத்தாக்கி ஆளவேண்டுமாயிற்றே,

(சகு-வ) ஆம் அதற்கென்ன.

(து-வ) அவர்கள்மறைந்தனர்போல் தெரிகின்றதுமாமா.

(சகு-வ) இல்லை இல்லை அப்பா அவர்கள் விண்டுகிந்து முனிவ்வராவனத்தில் அதிகநாளிருக்கின்றார்களே

(து-வ) ஆ அப்படியா, மாமா பஞ்சவரை வெல்லும்படியாவதுவகை சொல்லவேண்டுமே.

(சகு-வ) ஆம்மருகனே யான்ஒன்றுரைக்கின்றேன் கவனிப்பாய்.

(து-வ) அதென்னமாமா.

(சகு-வ) காளமாமுனியைநோக்கி தவஞ்செய்து அவரால் உன் இஷ்டத்தை நிறைவேற்றுவாய்மருகனே.

(து-வ) அப்படியே மாமா இனிமேல்நாம்தவநிலைக்குப்போகுவோம் இதோ அவர்வனம்வந்தோம் நமக்குத்தகுந்தவிடம்பார்ப்போம் ஆ ஆ சந்தோஷம்.

துரியோதனன் தரு.

ஆ. பைரவி - ரூபகம்.

சொந்தமிடமிதுவே தவத்திற்குத் தொந்தமிடமிதுவே. (சொ)
அந்தமிருந்துள்ள சுந்தனக்குங்குமம்
விந்தைதமாங்கனி வாந்துவருதலால்
தங்குமருவிகள் பொங்கிவருதலால்
துக்குங்காளமுனி இங்குவருவதால். (சொ)

(து-வ) ஓ ஓ காளமா முனீஸ்வரரே இந்தவேளையிலென்னிடம்

தரு.

புன். வராளி - ஆதி.

வாரும் காளமாமுனியே - யென்தன்முன்பு (வாரு)
வாரும் எனக்குவரம் - தாரும்காளமுனியே
பாரும்நீரிங்குவந்து - காரும்காளமுனியே. (வாரு)
அல்லும்பகலும்பஞ்சு - சாகசரம்படித்தேனே
இல்லறத்தாசைவிட்டு உம்மைக்கோரிவந்தேனே (வாரு)
வஞ்சகபாண்டவரை - வெல்லவரந்தருவாய்
செஞ்சடையானே தஞ்சமடைந்தேன்பாராய் (வாரு)

(காள-வ) அப்பா துரியோதனா இதோவந்துவிட்டேன்சன் இறம் துபார்ப்பாயப்பா.

துரியோதனன் அகவல்.

ஜபனேபோற்றி போற்றி
அருந்தவத்தரசே போற்றி
தூய்யால் முனிவேபோற்றி
தூய்மறை யவரேபோற்றி.

பையல்காளின்று
பாக்குடன் தவம்புரிந்தேன்
செய்யவே வந்தானிப்போ
வேண்டியதருளுவீரே.

(காள-வ) அப்பாவுனக்கென்ன வரம்வேண்டும் தடைசெய்யாமல் தருகின்றேன் கேட்பாய்மன்னா (து-வ) தடைசெய்யில்

(காள-வ) தடைசெய்யேன் செய்யேன் இந்த ஜெபமாலையறிவுனக்குத்தருகின்றேன்கேட்பாய்.

(து-வ) ஆனால் யென் பகைஞராகிய பஞ்சவரைக்காலகண்டிகையென்றபூதத்தையேவிக்கொல்லவேண்டும் முனிவரே

(கா-வ) ஆ ஆ மோசமவந்ததே இதற்கென்னசெய்வேனீசனே.

(து-வ) ஏனையாமுழிக்கின்றீர்.

(கா-வ) துரியோதனா பஞ்சவர்கள் அதிகவீரமுள்ளவர்களாச்சுதே, அதுவுமன்றி ஸ்ரீகிருஷ்ணசகாயம் பெற்றவர்களாச்சுதே நாம்செய்யும் தீங்குமக்கேபலிக்கும். வேறுவொருவரங்கேட்பாயப்பா.

(து வ) சுவாமிநீருரைத்தது பொய்யாகப்போகின்றதுயான்கேட்டதையேதரவேண்டும். கோபியாதேயும் முனிவரே.

(காள-வ) ஆ பரமேசா இவனால்யென்னுயிர் மீளவானதேவிதியே விதியே விதியே.

கண்ணி.

ஆஹிரி - ரூபகம்.

பொய்புலையாலே பிழைவந்துசேர்ந்ததே சங்கரனே பாழும்
தாய்யறுமேதவம் தூரமோடினதே சங்கரனே
ஜபன்தருமகின் மெய்யதைவெல்லாதே சங்கரனே எந்தன்
மெய்யனேவிதிப்பயன்மேல்வந்துவிழுந்ததே சங்கரனே
பஞ்சவரைக்கொல்ல பதிகாரனானேனே சங்கரனே பாவி
வஞ்சன்துரியனேனோவாதுசெய்வதறியேன் சங்கரனே
ஆழமறியாமல்காலிட்டுக் கொண்டேனே சங்கரனே இங்கு
சூழ்வினையறியாமல் செயலிட்டுக்கொண்டேனேசங்கரனே
ஆலமுண்டவனே அலையுதேபெண்மனம் சங்கரனே துஷ்ட
காலனையுதைத்தவா காளனைகாருமே சங்கரனே

(து-வ) ஜபாசீக்கிரம்போகவேண்டும் விடைதருவீர்.

காளமாமுனிவிருத்தம்.

பாவிதுரியோதனனாய் பாண்டவர்பாவத்தாலே
ஆவியைப்பிறக்கச்செய்த அரசவேராஜிதா
தாவியே யதன்பாவத்தைத் தலைமேலேவைத்துக்கொண்டாய்
மூவிப்முனிவன்பாவம் மூண்டதுவுன்னைத்தானே.

(து-வ) ஆகாயவாணி பூமிதேவி சாக்ஷியாகயான் சொன்னான்தடு டியப்போகின்றேன் முனிவரே.

(கா-வ) ஆசிவமே துரியனுல் பெண்ணுனி பேதுங்காலம் வாய்த்த மீது என்செய்வேன் பரமேஸ்வரா. நாமேன் துக்கிக்க வேண்டும் நம்மாலேயே காமப்பட்டுக கொண்டோம் இனிமேல் யோசிப்பதிற்பலனில்லை யாகம்செய்துபூதத் தைவரவழைத்து நகைப்பார்ப்போம்.

(இலைமறைந்து.)

(துரோ-வ) ஆ, மனைவராளே அதோவருகின்றமானைப்பிடித்துத் தரவேண்டும் நாதரே.

(தர்ம-வ) நல்லது பெண்ணே (துரோ-வ) யானும்கூடவருகின் றேன் நாயகரே.

தருமர் ஜாவளி.

ஆ. பைரவி - சாப்பு.

பெண்ணரசேநிற்பாய் இங்குநீயும் (பெண்)

கண்ணெதிரில்மானைக் கட்டிவருவோம்
கடிதிப்பிடித்துவருவோம் வெங்காதே நீ (பெண்)

வேதியரிடம்வணங்கி யிருப்பாயமாதே
வஞ்சியேவாடியே வெருளாதே நீ (பெண்)

பன்னகசாலை விட்டுவிலகாது
பாவையே யிங்கிருப்பாய் பதறாதே நீ (பெண்)

காராயணசாமி நாதனைப்போற்றுவாய்
நங்கையே யிங்கிருப்பாய் நாயகியே. நீ (பெண்)

(துரோ-வ) அப்படியே இருக்கின்றேன் நாயகரே.

(த-வ) தம்பிமார்களே அதோபோகும் புள்ளிமானைப் பிடித்து வந்து மெதுமாதுக்குத் தரவாம் வருவீர்களப்பா.

(ஈா-வ) மெத்த சந்தோஷம் அண்ணா.

பஞ்சவர் தரு.

புன்னாகவராளி - ரூபகம்.

மானைப்பற்றுவோம் வாரீர்—நால்வரே
மயக்கும் கானில். (மானை)

பிராமணன் கண்ணி.

நாத - ரூபகம்.

அபயம் அபயமையா அண்ணலே பெருமான்
ஆசனம் பறித்தேகுதே.
அருமையான பூணூலைப் பறித்தேகுதே
பரித்துக்கருவீர் ஐயரே.
விமன்ரே பெண்ணிடம்விராதம்கெட்டதையா
[illegible]
ஆகிலங்களதிர அருமையானதாலே
குலைசகாதேவரே தாரும்.

(ஐவர்-வ) சுவாமிகளே அக்கிரகாரம் [illegible] சென்று அதைப் பறித்துவருகின்றோம் இங்கனே யிருப்பீர்கள்.

(வே-வ) வாழிவாழிபஞ்சவர்களே.

பஞ்சவர் தரு.

மானைப்பற்றுவோம் வாரீர் ஆடும்
மயிலனைக்கனைப் பாரீர்
வானுளோர் மயக்கத் தேரீர் மின்
ஒன்றதாய் கீழ்கனும் சேரீர் (மானை)

அண்டங்களெல்லாம் நடுங்க அதன்
ஆவியேபின்பற்றி ஒடுங்க
கண்டவர்கள் மனம் கடுங்க பிமா
கலக்கும்படியே நெருங்க (மானே)

புங்கமானதனைப் பிடிப்போம் நாமும்
பாராமலேயதை வடிப்போம்
நங்கைதுரோபதைக்குக் கொடுப்போம் எங்கள்
நாராயணசுவாமிபுகழ் படிப்போம் (மானே)

(நா-வ) அண்ணு (த-வ) என்னப்பா (நா-வ) அந்தமான்மறைந்து விட்டதே.

(தர்-வ) நன்றாய்ப்பார்ப்பீர்களப்பா (நா-வ) காணவில்லையே அண்ணு

(தர்-வ) ஆ ஆ இளையவர்களே யெனக்கானால் மெத்தவும் தாகமெடுக்கின்றது நீங்கள் யாராவது சென்று கொஞ்சம் ஜலம் கொண்டுவருவீர்களா.

(சகா-வ) அண்ணு யான்கொண்டுவருகின்றேன்.

(தர்-வ) ஆனால் போவாயப்பா.

(சகா-வ) இனிமேல்நாம் செல்லுவோம், இதென்ன. எங்குமி ஜலமில்லாமலிருக்கின்றதே. காவும்வாருதே இனிமுன்னுக்குச் செல்லுவோம். ஐயோ நீரோடையும் காணேனே, நமதுதமையன் களைத்திருப்பரே என்னசெய்வேன் வாசுதேவா.

சகாதேவன் கண்ணி.

உசேனி - ரூபகம்.

தண்ணீர் காணத் தடுமுங்காணேனே-ஜெயவாசுதேவா
கண்களிதோ தேடுதே அண்ணன் தாகத்தை நீக்க (தண்)

அடவியில் ஜலம்தேடி கொந்தேனே ஓசிவனுரே
கடுதாகம் போக்க வந்தேனே
தாட்டுகமாயெங்குந் தேடி
ஓட்டமாகச்சென்றும் வாடி (தண்)

(சகா-வ) ஆ விதியே என்யாருக்காவது கொடுமைசெய்தேனோ இல்லையே; ஆ ஆ இதோ குளிர்ந்தவாடை வீசுகின்றது ஜலமோவனி யெங்கிருக்கின்றது; அப்பா! இதோ நமது தாகத்தையும் அண்ணன்களையும் நீக்கஜலம்இங்குகிடைத்தது இதுவும் நாம்செய்த புண்ணியமேநாம் இந்நீரை பாத்திரத்திலெடுத்துக்கொண்டு நாம்அருந்துவோம் ஆ இதென்ன நீரைஅருந்தின வுடனே அதிகமயக்கமாகின்றதே தாரும்சாரும் முராரியே.

சகாதேவன் ஜாவளி.

செஞ்சுருட்டி-ஆதி.

ஆதரிதேவா-அம்பனைக்காவா.

மாதுதுரோபதைக்கு மான்பிடிக்கவந்தேன்
மாயவா இக்குயிர் முடிகிறதே தந்தேன் (ஆ)

சர்வகோலாகல சிங்காரரூபனே.
சகாதேவனிதோ சரணடைந்தேனே. (ஆ)

(தர்-வ) தம்பி நகுலனே இன்னும் சகாதேவனைக்காணேமே

(ந-வ) அண்ணு நான்சென்று தம்பியை அழைத்துக்கொண்டு ஜலம்பிடித்துக்கொண்டு வருகின்றேன் [illegible]

(சர்-வ) ஆனல் செல்லுவாயப்பா.

(ந-வ) அப்படியே அண்ணு, இனிநாம் செல்லுவோம்.

தரு.

ஆனந்த ரூபகம்.

எங்குசென்றானோ எந்தன் தம்பி (எ)

இங்குவருவானென்று யெங்குகின்றேனிதோ
அண்ணன் களைநீக்க அலைகிறேனிதோ (எ

தேடியேதனியாய் திகைத்துப்புலம்புறேன்
தம்பியும்போனத் தடத்தையும்காணேன் (எ)

பலசப்படாமல் புலம்புறேனேதேடி
மனமதுவாடியே மான்போலவோடி (எ)

ஆ! ஆ!! இதோஒரு திவ்விய பொய்கைகண்டோம் இதோ நமது தம்பி மூர்ச்சித்திருக்கிறானே ஆ தம்பி எங்களை எப்படி மறந்தனை பாலா.

நகுலன் கண்ணி.

காபி-சாப்பு.

சங்கரனைப் போற்றும் சகாதேவராஜனே
சங்கடப்பட்டாயோ தங்கமே
துங்கமாய்நகுல னிங்குனக்கு
துணையாகினேனடா கண்மணியே

தம்பியே நீயும் தமயன்தர்மருக்கு
தண்ணீர்கொண்டுவரவந்தாயே
தம்பியும் வண்டுக் தனைத்திடுங்காட்டினில்
வெம்பியிறந்தாயோதம்பியே

வண்மையாய் சாஸ்திரம் வகையா யறிவாயே
கண்மணியேயென் சகோதரனே
மண்ணின்மேல் சாய்ந்து மரணமானாயே
மாபாவியானேமே மைந்தனே

ஆ நமக்கானால் தாகம் மேலிடுகின்றது நாம்இந்த நீருண்டுநமது தம்பியை யெழுப்பிக்கொண்டு செல்லுவோம் அதுவே சரியான யோசனை ஓ ஓ கிருஷ்ணமூர்த்தி;

கண்ணி.

காபி - சாப்பு.

மாதவாசிரித்த நந்தனைக்காரும்
மறுநறு மலர்ப்பாதா மாயவனேவாரும்
பாமதயாகர ஹரிஹரிகேசவா
பார்த்திந்தனைபத்தைத் தீர்த்திடவாவா

திருமாமகள் மேவிய கோவர்த்தனநாயகா
தேவரும்பரவரும் தேடும்பிரதாபா
பன்னகந்தன்னில் பள்ளிகொண்டோனே
என்னையாள்பவனே எழிலுடைமணி... னே.

(தர்-வ) தம்பி அர்ச்சுனா தம்பிமார் இருவரும்யின்னுங்காணோமே பெருவது மிருகம்வகை தனிக்குத்திருக்குமா, ஒருவேளை யெவனிடமாகிலும் யுத்தஞ்செய்கின்றார்களோ, ஒன்றும் தோன்றவில்லையே பாலா.

(அர்-வ) நீர் அஞ்சாதீர் இதோ நான் சென்று பார்த்துவருகின்றேன்.

(தர்-வ) சீக்கிரம் செல்லுவா யப்பா.

அர்ச்சுனன் ஜாவளி.

நாத - ஆதி.

எந்தந்துறை - சென்றீரோ.

வந்தவழிதனிலே வனிதரைக்காணேனே
எந்தன்மறிதோனேனே அன்பர்களும் (எ)

நிந்தனைவைத்தாரோ முந்தியோடினாரோ
சுந்தாருடபோனாரோ மைந்தரும். (எ)

தண்ணீரைக்காணமற் றியங்குகின்றார்களோ
காணிற்சென்றார்களோ கண்மணிகள் (எ)

ஆ வாதமேனா யென்தம்பிமார்கள் யெங்குற்றனர்களோ? தம்பிமார்களே என் துயரைப் போக்கவாரீர்களா ஆ தெய்வமே, மெனக்கு தாகம் அதிகரிக்கின்றதே, என்னசெய்வது ஆ! அதோ ஒருபொய்கை புலப்பட்டது. அங்குசென்று நீருண்டு வருவோமாக அங்குசெல்லுவோம். ஐயையோ தெய்வமே என்தம்பிமார்களே இப்படியும் செய்யலாமோ ஆ! விதியே.

கண்ணி.

ஆகிரி - ரூபகம்.

கண்ணின் ... களே காணில்மாண்டீரோ தம்பியரே நமது
அண்ணன்கேட்டாலினி யாவிவிடுவாரே தம்பியரே
உங்களைவிட்டொரு கணமிருப்பேனோ தம்பியரே அய்கு
எங்களைவிட்டு நீங்கள் பெய்யாதுமாண்டீரோ தம்பியரே
தாகங்களேயிதிலே தரையினில்வீழ்ந்தீரோ தம்பியரே என்
தேகம்துடிக்குதே திமெழுகாகுதே தம்பியரே

ஆ, சகோதரர்களே நீங்கள் மடிந்திருக்கவும், அண்ணன்மார்தாகத்தினால் களைத்துயிருக்கவும்நானுங்களைக்கண்டழுவும்வைத்தீர்களே.

ஜாவளி.

பியாகு - ரூபகம்.

ஓ தம்பிமாரே உங்களைக்கண்டு
நிகைக்கலாகேனே—இங்கு
தவிக்கலாகேனே. (ஓ)
வெம்பிநீங்கள் தாகத்தாலே விடாய்ப்பட்டீரோ—இந்த
அம்புவியில் தனியாய்வந்து
அச்சமிட்டீரோ—எங்கள்
இச்சைவிட்டீரோ. (ஓ)
வாரேனென்றுநீங்களிந்த வனத்தில்மாண்டீரோ—ஐயோ
கோரமாய்ச்சகோதரரே
காணில்மாண்டீரோ—எம்மை
தேடவேண்டீரோ. (ஓ)
தண்ணீர்கொண்டு வாரேனென்று தாண்டிச்சென்றீரே
அண்ணன்தாகமதைப்போக்க
ஆசையாய்வந்தீரே-இங்கு
பாசமாய்நொந்தீரே (ஓ)

ஆ, தம்பிமார்களே நாம்ஜலமருந்தி அதன்பிறகு யோசிப்போம் அருந்தலாம், ஓ அண்ணமாரே இந்தஜலக்குடித்ததால் யெனக்கொருவித்மயக்கமாகின்றது.என்னசெய்வேன் ஹரிஹரிவாசுதேவா.

அருச்சுனன் ஜாவளி.

நீலாம்புரி - ஆதி.

ஆ ஆ ஹரிவாசனே அபயமுனக்கின்றே
ஆவிபோகும்காலம் ஈதோ
ஓ ஓ தர்மரங்கே அலைகின்றாரோ காணில்
அரவக்கொடியோன் சூதோ
பாரினில்விளங்கிடும் பரந்தாமனே
பாலன்துயரகற்ற வாரும்
கோதினையே அர்ச்சுனனும் கேசவாமுகுந்தனே
கோவிந்தமுராரஹரியே காரும்.

(தர்-வ) தம்பிவீமசேனா தண்ணீர் கொணரப்போனமூவரையும் காணேமேவனத்தில்வாழும் விலங்குகள் கொன்றதோ எங்காவதுசண்டை தொடுக்கின்றார்களோ தம்பி யென்னெஞ்சம் பதறுதடா.

(வீ-வ) அண்ணாபதறாதீர் யானிருக்க உமக்கேன்பயம் இதோ யான்சென்று தம்பிமார்மூவரையும் ஜலம்யெடுத்துக்கொண்டு கண்ணிமை கொட்டாமுன்னம் ஓடிவருகின்றேன் அண்ணா.

(தர்-வ) தம்பி வீமசேனா யெனக்கானும் அதிகதாகம் யெடுக்கிறது சீக்கிரம் செல்லுவாயப்பா.

(வீம-வ) இனிபோவோம் தம்பிமார்களே எங்குற்றீர் பு ளேஅதோஒருதிவ்ய ஜலவோணிகாண்கிறது அங்குசென்றுமது தம்பிமாரைப் பார்ப்போம்.அதுவேசரி ஓ!ஓ! தம்பிமார்களே தாகவிடாயால் களைத்தீரோ,வீணாய்உயிரை மாய்த்துக்கொ

டே, ஐயோ இந்தஜலத்தில் எதாவது கெடுதிசேர்ந்திருக்குமோ மக்களே தண்ணீருமொண்டுவைத்திருக்கின்றீர்களே உங்களைவிட்டு எப்படி இருப்பேனடா கனிகளே.

வீமசேனன் கண்ணி.

எதுகுல - ஆதி.

என்னான்செய்குவேன் என்தம்பிமார்களே
முன்செய்தவினைகள்-மூண்டிதோதம்பியரே (எ)

தயங்கியேயிந்த தனவனங்களில்
மயங்கியேவிழுந்து மரணமானீர்களோ. (எ)

எங்களைவிட்டு எமனிடம்சேர்ந்திரோ
உங்களைவிட்டியான் இருப்பேனோஇனிமேலே. (எ)

அழுது அழுதயிங்கு அலைபுதேதன்மனம்
எழுந்துபேசிக்கூறும் என்கவலைப் போக்குவீரே (எ)

(வீ-வ) ஆ இதென்ன ஒருவிதமயக்கமாயிருக்கின்றதிதை என் செய்வேன்.

வீமசேனன் ஜாவளி.

டோரா - திரிபுடை.

அன்றேவேயிந்த வனமெலிந்ததாலே
அலைகின்றேனே அன்பர்களாலே
உம்முடையதாகத்தால் ஓடிவந்தாலாமே
பிரம்மாவின்யெழுத்தினால் போகின்றோமே
எங்களைக்கண்டு ரேஷித்தவிக்காமலே
தங்களிடவாசிரமம் தாண்டினீர்மேலே
நிலத்தனில் மணலில் நிருபமெழுதினேன்
கலங்கியிக்குவரி லீலையாதிர்சொன்னேன்.

(பீ-வ) ஆ ஆ வாசுதேவா!

(தர்-வ) ஆ ஆ மேதா தம்பிமார்கள் இன்னமும் வரக்காணோமே எங்குற்றீர்களப்பா பீமசேனா அர்ச்சுனா நகுல சகாதேவா நீர் தாகக்களையினால் அலைகின்றேனோ யெங்கு போனீர்கள் பாலகளே ஆ ஆ பூராஹரியே! ஓ ஓ தம்பிமார்களே.

தருமர் ஜாவளி.

நாதநாம - திரிபுடை.

தக்ஷமானஇக்காட்டிலே தண்ணீரின்றி அலைகின்றீரோ
அக்தப்பியடவியிலே சாய்ந்தீரோ தம்பிமாரே.
வனத்திலேலத்தனைவிட்டு வேந்தர்களேபோனீர்களோ
அனையில்முதல்முறுன் இனிதோ தம்பிமார்களே.
அந்தமுன்னரிளைகளுமும் அனலாய்யெரிக்கிறதே
சந்தனமரத்தடியில் சயனித்தேன்தம்பிமாரே.

(வேத-வ) அம்மா துரோபதா நீயேன் இப்படியலறி எழுந்தாயே.

(துரோ-வ) ஆ! பிராணேசர்களே.

துரோபதி அகவல்.

வேதியரேசெவீர் விரும்பியேயிந்த
ஜாதிமஞ்சத்தில் சயனித்தேனப்போ
இனவதாகண்டேன் இளம்டவேசிரோ
நினைவுடனிருந்து நிகழ்ந்தவிர்பவனை
மான்பிடிக்கேகின மன்னரைவருமே
கானகம்தன்னில் களைப்புறையானார்
மானுருவம்வந்து மயக்கியேமன்னரை
தான்சென்றதுவே தேவரேகேளும்
தாகவிடாயால் தருகருக்களைந்து
சகாதேவராசரை ஜலந்தாக்கனுப்பினார்
தண்ணீர்கொணர சென்றார்களடவி
கண்ணனினமமுடியே களமூர்ச்சையானார்

கண்டுவரநகுலரும் காளில்ஜலமருந்தி
திண்டுபோல்தரையில் தியங்கியேவிழுந்தனர்
சிலைக்குரியவிஜயரும் சென்றுமேபொய்கை
ஜலமதைஅருந்தி சாய்ந்தரேகாளில்
தம்பியரைக்காண தாவியேவீமரும்
வெம்பியதாகத்தால் விழுந்தனரவரும்
அந்தாதருமரும் தாகசோகத்திறைல்
சந்தனவடியில் சாய்ந்தனரையரே
இப்படியாக சொப்பனங்கண்டேன்
எப்படியாமோ ஒன்றும்யானறியேன்
காதுற்றுஇதனை கவனமாய்க்கேட்ட
வேதியரேநீர். விவரித்துரைப்பீர்.

(வேதி-வ) அம்மா நீயாதொன்றுக்கும் அஞ்சவேண்டாம் அவர்களுக்கு ஒருதீங்குமில்லை சீக்கிரம்வருவார் பயப்படவேண்டாம் தாயே

(துரோ-வ) ஆ ஆ பிராணேசர்களே?

துரோபதை கண்ணி.

ஆகிரி-ரூபகம்.

மான்பின் தொடர்ந்துபோன மன்னரைவரைக்காணேன் தெய்வமே
தேன்புகழ்மன்னருக்கு தீரேகமென்னமானதோ தெய்வமே
தர்மகுணமிகுந்த தருமர்வரவுங்காணேன் தெய்வமே
கரத்தில் கதைபெடுக்கும் கனவீமராசர்காணேன் தெய்வமே
வில்லிற்குரியவிஜயர் வரவுங்காணேன் தெய்வமே
கல்லாணிகுறிசொல்லும் நல்லநகுலர்காணேன் தெய்வமே
சாஸ்திரமறிந்த சகாதேவரைக்காணேன் தெய்வமே
பாசமாகஎந்தனை பாதுகாப்பவர்காணேன் தெய்வமே
மாயவனின்செயலோ மர்மமேதோவறியேன் தெய்வமே
காயாம்புவண்ணனே கடைக்கண்பார்த்தருளுவீர் தெய்வமே

(காள-வ) ஆ? பரமேசா நானிங்கு எக்கியம் வளர்க்குகிறேன் இதற்கு யாதொருவிக்கினம் வராமல் காரும்கைலைப்பதியே.

காளமாமுனி கண்ணி.

நீலாம்புரி ஜம்பை.

பாவியக்கதுரியன்செய்த பயன்தனையறியாமல்
மேவியிங்கு வேள்விசெய்ய மீண்டுவந்தேன் தேவா
கொடியதுரியன்செய்த கொடுமையினையிப்போ
மடியவந்தேனென்செய்வேன் மாயானென்முன்வருவீர்
அரியதவஞ்செய்தவினை பலன்றதே இன்று
உரியவந்ததுரியனாலே வைழ்வினையானறியேன்
ஆதிகுருவானேஉமை பதுதினமும்பான்மறவேன்
சோதனையாய் பூதமொன்று சேர்க்கவருள்புரிவீர்.

(பூதம்-வ) ஆ? ஆ? முனிவரே என்னையேன் அழைத்தீர்.

(காள-வ) பூதராசனே (பூதம்-வ) ஏனையா

(காள-வ) இந்தவனத்தில் பஞ்சவர் இருக்கின்றனர் அவர்களை இன்று உனக்கு பலியாகவிட்டேன் சீக்கிரம் அவர்களைப்போய் புசிப்பாய்.

(பூத-வ) அவர்கள் அங்கிருக்கின்றது உண்மையா

(காள-வ) ஆம் பூதராசனே.

(பூத-வ) இவ்வாவிடல் உம்மையே புசிப்பேன் இதற்குச்சம்மதியானால் செல்கிறேன் முனிவரே.

(காள-வ) சம்மதிதான் செல்வாய்பூதமே

(பூத-வ) ஆ? ஆ? சந்தோஷம். இதென்னமது காலில் தட்டிப்பட்டதே, என்னமோ சரிதான் இனிநாம் செல்வோம். ஆ? ஐயோ தருமராசாவே தனியாகவா இங்குற்றுமடிந்தீரே மல் உமது தீரேகத்தில் இப்பாவியின்னடிகள் பட்டதே ஐயோ என்னசெய்வேன். ஆ ஆ வேந்தரே நால்வரும் உம்மைத்தனியாய் இங்குவிட்டுபோனார்களல்லவா.ஆ, அடா துரோகிகளெல்லது இப்போது அவர்களைத்தேடி புசிக்கவேண்டும்.ஐயோ இச்

ருநால்வரும் மடிந்திருக்கின்றனர்களோ ஐயையோ பாண்டவர்கள் பென்கிற பேரும்போனதே இனிநாம் பென்செய்வதுயோசிப்போம். ஆ! ஆ!! முனிவன்மடிந்தவர்களைப்புசிக்கச் சொன்னனல்லவா அவனையேகொன்றுபுசிப்போம். ஆ? ஆ?

(கா-வ) ஐயோ அந்தபூதம் மஹாவுக்கிரத்தோடு வருகின்றதே, இதற்கென்னசெய்வேன் ஐயையோ பரமசிவமே என்னை உமதடியிற்சேர்த்துக்கொள்ளும் மஹேஸ்வரா

(பூத-வ) ஆ ஆ முனிவனே பாண்டவரை புசிக்கச்சொன்னயல்லவா இதோடன்னையே கொன்றேன் பாரடாரிஷியே

தருமர் ஜாவளி.

மறந்துசென்றீர்களோ மைந்தரே பென்தம்பிமாரே
இறந்து வைகுந்தம்சேர்க்க லோகினீரோ மைந்தரே (க)

சின்னஞ்சிறுவர்களே செல்வமணிவிளக்குகளே
என்றனைத்தனியாய்விட்டு பெங்கொளித்தீர் தம்பிகளே (க)

கனிவுடைய குந்தியம்மாள் கண்மணிவயற்றிலே
இனிபிறக்கப்போறேமோதான் எனக்கினையவர்களோ (க)

(தர்-வ) ஆ தம்பிமார்களே உங்களுக்கு யிந்தகிதியும் வருமா

தருமர் கண்ணி.

ஆகிரி-ரூபகம்.

ஏழுஜாடி நஞ்சுண்ட இராக்கதரைக்கொன்றாயே வீமசேனா நகுலன்
ஏழுகைத்தீர்ப்பேனென உடம்பெங்கு சாய்த்தாயே வீமசேனா

நூற்றுவரைப் புவியில் நறுக்கஅடிப்பேனென்றாய் வீமசேனாஇந்த
ஆற்றுமணலில்வீழ்ந்து ஆவியைப்போக்கினையே வீமசேனா

பரமசிடம் சென்றுபாசுபதம்பெற்றாயே அர்ச்சுனா கர்னன்
வீரத்தைஅடக்குவேனென்ற குமரந்தாயோ அர்ச்சுனா

குதிரைதுரைமக்களை கொல்லுவேனென்றாயே நகுலனே அந்த
கோதைத்துரோபதையாள்குரலிட்டுஅழுவாளேநகுலனே

சாஸ்திரவேதா ஞஸ்திராவதாரி சகாதேவா கெட்ட
கஸ்திப்படுத்துவேனென ஜகுனிக்குரைத்தாயே சகாதேவா

அப்பமென்றுவந்த அண்ணல்வேதியருக்கு தம்பிமாரே அங்கு
அப்பஸ்தம்கொடுத்திங்கு அசந்துமடிந்தீரே தம்பிமாரே

(தர்-வ) அப்பாதம்பிமார்களே, பென்னைத்தனியாய்விட்டுகாலனிடம் சேர்ந்தீர்களோ ஆ சகோதரர்களே நான்புலம்பும்படிக்கல்லவா இப்படிக்காணீர்கள். ஆ ஜெகதீசா!

தருமர் கண்ணி.

குல்ரோஜ் - ரூபகம்.

என்னசெய்வேன் தம்பிமாரே பெருந்து பேசீரோ
முன்னம்செய்தவினையாலே கானில் மாண்டீரோ
சிறுதவுந்தம்பிமாரே சிறுவரே ஐயோ
ஆறுதவுப்போறுரிக்த அடவிதனிலேயோ
நாட்டிலிருந்தாலே முதுகாட்டிற்சேர்ப்பாரே
காட்டிலிருந்தஉடல்களைக் கழுகுக்களித்தீரோ
கர்னன்ஜகுனியாலே கானில்வந்தோமே
சொர்னக்கொடிபடைத்த சுந்தராகாருமே
கருடக்கொடிபடைத்த கேசவாவாரும்
ஆரியனுடகுதோசிறு தெரியேனைகாரும்.

(தர்-வ) தம்பிமார்களே வுங்களைப்பிரிந்து யானிவ்வுலகின் கண் வசிப்பேனோ ஆ ஜெகதீசா.

ஜாவளி.

இந்து - ஏகதாளம்.

ஐயையோ ஹரியே
அம்பாவி சேர்ந்தாரே. (ஐ)

மெய்யிதோ மெலியுதே
ஐயனேயென் முன்வாராய். (ஐ)

துரோபதை தேவிகேட்டால்
தீயில்விழுந்து மாய்வளே. (ஐ)

வைகுந்தமுகுந்தனேவா
வரந்தாரும் வாசுதேவா. (ஐ)

(வசனம்) ஓ ஓ சகோதரர்களே இனிநான் யென்செய்வேன். ஆ! மனமேஎன் தயங்குகிறாய் தயங்காதே, தாகமிடாயால் நாவுலருகின்றதே, புலம்பவுந் திராணி யில்லையே, நா மிந்தப்பொய்கையில் ஜலமருந்திஇத்தாகத்தைப்போக் குவோம்.

(அருந்துவோம்)

(அசரிரி-வ) அப்பா தர்மராஜனே ஜலம்அருந்தவேண்டாம்.

(தர்-வ) ஆஇதென்ன யார்நம்மை ஜலமருந்தவேண்டாமெனத டுத்தவர்; ஒருவரையுங்காணோம் (அருந்துவோம்)

(அ-வ-ம்) அப்பா ராஜனே ஜலமருந்தவேண்டாமென்று தடுத்தும் மீறிப்போகின்றாய். அங்ஙனம் பருகாதேபாலா.

(தர்-வ) ஏன்சுவாமி (அ-வ-ம்) நான்கேழ்க்கிறவினாவுக்குப்பிறிது ரைத்துஅதன்பின்சென்று பானம்பண்ணுவாய்.

(தர்-வ-ம்) அப்படியே, அருள்செய்வீர்.

(அ-வ-ம்) அப்பா ஒருவருரைக்கும் நாவில்பெரிதுயாது?

தருமர் - ஜாவளி.

இங். முகாரி - ஆதி.

உரையும்நாவிற் - பெரிதுமெய்யப்பா - அசரிரியே
உண்மையாக - உரைசெய்தேனையா

(அ-வ-ம்) இல்லறத்திற்கழகென்ன அரசனே?

ஜாவளி.

இல்லறந்தன்னில் அழகுசன்னைகயா - அசரிரி
எங்கிஎங்கி ஓய்கின்றேனையா

(அ-வ-ம்) வனப்பூவில் பெரிதுயாது?

ஜாவளி.

பூவிற்பெரிது பாரிஜாதமே அ
புலம்பிப் புலம்பி கலங்கிறேனையா

(அ-வ-ம்) தவனிலையில் உயர்ந்ததென்ன?

ஜாவளி.

தவத்திற்பெரிது குலத்தநவண்மையே அச
விவரித்துமக்கு உரைசெய்தேனையா

(அ-வ-ம்) முனிவர்கள்பணியும் தெய்வம்யாது?

ஜாவளி.

முனிவர்போற்றும் மாதவமே
இனிவாயுமக்கு உரைசெய்தேனையா

(அ-வ-ம்) மங்கையற்கு அழகென்னராஜனே?

ஜாவளி.

மங்கையர்க்கழகு மருவும்நாதனே அசரி
தங்கிதங்கி தயங்கிறேனையா

(அ-வ-ம்) மன்னவர்கள்துணிந்திறந்தால்அவருக்குப்

ஜாவளி.

துணிந்திறந்தால் கண்ணியசொர்க்கமே
துறையறிந்துமக் குரைசெய்தேனையா

(அ-வ-ம்) செவிக்கு இன்பமென்ன?

ஜாவளி.

காதிற்கின்பம் மதுரச்சொல்லையா அசரீரியே
கனிவுடன் கூறினேயா.

(அ-ச-வ) அந்தச்சாதேபாலா இப்பாரில் நீயாய் நிற்பவர்யாரப்பா,

ஜாவளி.

கீர்த்திபெருங் கீர்த்திமன்னரே அசரீரியே
நிலையறிந்து காருண்யசெய்தேனையா

(அ-ச-வ) பின்னவசனமாவதியாது சொல்வாயப்பா.

ஜாவளி.

பிரியவசனம் இறக்கும்பிட்சையே அசரீரியே
சகுனிக்கருதிக் குறையுரேனையா

(அ-வ) சந்தோஷம் வுன்னைமெச்சினேன்பாலா

(தா-வ) இதென்ன ஆச்சரியம் ஒருசத்தத்தையும் காணேமே. ஆ இதோ நமது தந்தைவருகின்றார், போற்றிபோற்றி பிதாவே நீ யெங்களை இப்படியும் செய்யலாமா தந்தையே.

(ஏ-வ) அதற்கென்னசெய்வது பாலா.

(த-வ) பிதாவே நான் நால்வரையும் விட்டு தனியாய் இருப்பது உமக்குதெரியாதோ இக்கெதியானேன் பிதாவே.

(ஏ-வ) பாலா. (த-வ) என்தந்தையே.

(ஏ-வ) அரியோதிரன் உங்களைக்கொல்லகாலமாமுனியால்பூதத்தை ஏவும்படி செய்தான்,

(த-வ) பூதம்இங்குவந்ததா

(ஏ-வ) வந்து நீங்கள்மடிந்திருந்ததைக்கண்டு அவனையேபட்சித்துச்சென்றது மகனே,

(த-வ) நாங்களோ இக்கெதியானோம் பிதாவே, இதுமாயன்சூதா சங்கரன்செயலா, அல்லது உம்முடையமாயமா இதனை, விருவிவரமாய் அருள்செய்வீர் தந்தையே.

(ஏ-வ) அப்பா துரியோதிரன் ஆங்குஇவ்விதமெண்ணங் கொண்டதைக்கண்டயான் உங்களைகுருத்தி இக்கோலமாயிருந்தினேன்.

(த-வ) தந்தையேஎங்களை அச்சூதினின்றுங் காப்பாற்றிவிட்டீர் நமக்கிதோவந்தனம்பிதாவே.

(ஏ-வ) வாழியடா கனியே அப்பா இங்குமடிந்திருக்கும் நால்வரில் உன்மனதுக்கேற்றவனை யுகைக்கில்யான்தடையின்றி அவனை எழுப்பித்தருகின்றேன்பாலா.

(த-வ) தந்தையே அனைவன்னிளையசகோதரனைசகாதேவனை எழுப்பித்தருவீர்.

(ஏ-வ) அப்படியா இந்நீரைத்தெளித்து இம்மந்திரத்தை உச்சரித்து இப்பிரம்பால்தட்டி எழுப்புவாயடாமகனே.

(த-வ) மஹாபாக்கியம் தந்தையே தம்பிசகாதேவா எழுந்திருப்பாய்பாலா இதென்ன எழுந்திருக்கவில்லையே, தந்தையே எழுந்திருக்கவில்லையே;

(ஏ-வ) எழுந்திருக்கச்சிலதுநேரம்செல்லும்பாலா.

(த-வ) ஆனால்சரிதான்.-(ஏ-வ) பாலா. (த-வ) என்பிதாவே.

(ஏ-வ) மலைக்குநிகர்வீமசேனனும், வில்லாளியான விஜயனும், துரோபதைக்குரியவனானகுலன் முதலானவரிருக்கஇவர்களைநீக்கி சகாதேவனையே எழுப்பச்சொன்ன காரணம்யாதோ அறிவிப்பாயடா கண்ணே.

(த-வ) தந்தையேகுந்தி தேவிக்குச்சிரேஷ்டபுத்திரன்நானிருக்க மத்திராதேவியின் இளையபுத்திரன்சகாதேவனைஎழுப்பச் சொன்னேன் பிதாவே.

(ஏ-வ) அப்படியா சந்தோஷம். பாலா இதோ அந்நால்வரை எழுப்பித்தந்தேன் போய்ப்பார்ப்பாயப்பா.

(த-வ) அப்பாதம்பிமார்களே எழுந்திருப்பீர்களடா?

(நா-வ) அண்ணாநாங்கள் அனைவரும்இந்தாச்சுதத்தண்ணீரினால் இக்குமடிந்தோமே நீரெப்படி எங்களை எழு

(த-வ) அப்பா தம்பிமார்களே என் பிதாவாகிய எமதர்மராஜனுள் உங்களை எழுப்பினேனப்பா.

(ந-வ) அவரெங்கிருக்கின்றார் அண்ணா.

(து-வ) தம்பிமாரே காண்பிக்கின்றேன் வருவீர்.

(ந-வ) நல்லது அண்ணா போற்றிதந்தையே.

(எ-வ) வாழிவாழி மக்களே. பஞ்சவர்களே இந்த ப்பிராமணனுள் ஆசனமும் அவர்கள் தரிக்கும் பூணூலும் வாங்கிக்கொள்வீர்கள்.

(ப-வ) உங்களுக்கிதுவந்தவிதமெப்படி தந்தையே.

(எ-வ) பாலரேநான்தான் மானுருவாகி உங்களின் இக்கெதிசெய்தேனப்பா நான்செல்கின்றேன் விடைதருவீர்களா.

(ப-வ) செய்வீர்பிதாவே.

(து-வ) சகோதரர்களே நாம்போகலாம் வருவீர்களப்பா.

(ந-வ) நடப்பீர் அண்ணா.

(கிரு-வ) மைத்துனரே நீங்களெங்குசெல்கின்றீர்கள்.

பஞ்சவர் ஜாவளி.

முகாரி - சாப்பு.

ஹரிஹரி கோவிந்தா அச்சுதானந்தா
முரஹரி தேவா காரும்

மச்சகூர்ம கண்ணா மாதவாவாமனா
பச்சைமேனியா காரும்

அரவக்கொடிமுடியான் அநேகந்தீமைசெய்தான்
வருத்தம்வாராமற் காரும்

வஞ்சனையால்தானே நஞ்சுவைத்தானே
பஞ்சவரைக் காரும்

உந்தன்கிருபையாலே உயிர்பெற்றோமினிமேலே
தந்தைதாய்குருவே காரும்
மணிவண்ணா மாரனெனிகண்ணா
நினைவுடன்யாங்கள் தொழுதோம்

(கி-வ) அவைகளெல்லாம் எனக்குத்தெரியவரும் நீங்கள்ஒன்றுக்கும்அஞ்சவேண்டாம் நான்போகவிடைதருவீர்கள்.

(ப-வ) மகாபாக்கியம்மைத்துனரே.

(த-வ) தம்பிமார்களே வருவீர்களப்பா.

(ந-வ) ...லதண்ணா.

(ரோ-வ) ஆவாவ்தேவர் என்னுயகர்இன்னமும்வரக்காணேனே எப்படி இருக்கின்றார்களோ ஆ ஆ.

துரோபதை ஜாவளி.

இ. சவாப் ஆதி.

மன்னரைவருந் சென்றமுதலாய்
மனந்துடிப்பதேன் மாயனே
மன்னருங்காட்டினில் மயங்குகின்றாரோ
மானகப்படாமல் மாறினரோ
சன்னல்மொழிக்கு கலங்கினேன்சாரங்க

பாணியேபஞ்சவரைக் கண்பாருமே.

(து-வ) ஆ பிராணேசர்களே தனியேபுலம்பலானேன் எவ் இவ்வாறுதனைவிடுதல்தகுமோ ஆ? திரிகண்டதேத

ஜாவளி.

துரைகளேஉங்களைத் தோச
தயங்கிறேனிந்தத் தாக
ஏருக்கிலென்னுவி சோரும்
உருத்துரேனிவோ விமலனேதா

(கா-ல) ஆ! பக்தர்களே என்னைப் பணிந்து [illegible] இவ்விதக்கோ வத்திற்குள்ளாக்கினீர்களே [illegible].

ஆரோகபனை ஜாவளி.

ஆ. பைரவி — ஏகதாளம்.

வாழ்கே தமைவிகே [illegible] பாரா
வந்துபெற்றதெ [illegible] தோரா (வா)

கலைபிடிக்கேகிய [illegible] சனைம்புனைாக்கர்வோன்
நிலைபோல் [illegible] தேசருசேஷே (வா)

ஜகமோசனின் [illegible] மகோ
ஆலயக் [illegible] காலிகைதமேபா

(ஜ-ல) வந்திரர்களோ [illegible] கொள்வீர்கள.

(வே-ல) ஆ! ஆ! சக்தேதஞம் சந்தோஷம் சாரிக்கை யாவொருகு மைவின்றியாழ்க்கடமீர்களாக.

ஜாவளி.

அருமாருக்காலவரும் [illegible] தயங்கவிட்டமொவிசா (வா)
முராஜரி [illegible] முருகர்தலை

(நா-ல) மாதே இதோன்றாவிட்டோம், இவ்வன் கவசத்திற்குள் ளாகியபடி என் கண்ணே.

(ரா-ல) [illegible] தொணைற்றோம்தேன்.

(பிரசங்கமுள்ளார்) இனி நீங்கள் எல்லோரும் சந்தோஷமாயிருக்க பாபடி [illegible].

(ஜ-ல) அப்படியே ஆகைகளே.

சம்பூர்ணம்.

116774
3295
0.2 MAR